

Sygn. akt VIII U 88/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy Z. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 grudnia 2015 r. **nr** (...)

z dnia 7 stycznia 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. C. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 88/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.12.2015r. i kolejną z dnia 07.01.2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. C. (C.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 13 lat, 10 miesięcy i 26 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 07.07.2016r. domagał się ich zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresów zatrudnienia:

od dnia 18.05.1973r. do dnia 31.08.1978r. w Przedsiębiorstwie (...) w K., od dnia 04.01.1979r. do dnia 20.09.1979r. w (...) G. i od dnia 08.11.1988r. do dnia 20.01.1991r. w KWK (...), kiedy to pracował kolejno jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, kierowca pogotowia technicznego oraz kierowca autobusu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonych decyzjach. Organ rentowy wskazał, iż do stażu pracy

w warunkach szczególnych uwzględnił ubezpieczonemu następujące okresy zatrudnienia:

- od dnia 08.09.1978r. do dnia 03.01.1979r. – jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony,
- od dnia 21.09.1979r. do dnia 31.08.1988r. – jako kierowca autobusu,
- od dnia 01.04.1994r. do dnia 30.11.1996r. – jako kierowca ratownik – funkcjonariusz pożarnictwa,
- od dnia 02.12.1996r. do dnia 31.12.1998r. – jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Jednocześnie organ rentowy dodał, iż nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresów wnioskowanych przez ubezpieczonego, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył odnośnie tych okresów świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony Z. C. urodził się w dniu (...) Na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 28.08.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w rozpoznaniu którego organ rentowy w dniu 03.12.2015r. i następnie w dniu 07.01.2016r. wydał decyzje zaskarżone, omówione na wstępie.

W okresie od dnia 18.05.1973r. do dnia 31.08.1978r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodowego, w tym w okresie od dnia 23.04.1974r. do dnia 27.04.1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (zaświadczenie pracy z dnia 11.03.2015r.).

Przedsiębiorstwo to trudniło się wypożyczaniem samochodów, głównie ciężarowych do różnych firm, między innymi do Poczty Polskiej, (...) Przedsiębiorstwa (...). Początkowo ubezpieczony jeździł w tej firmie samochodami osobowymi, a następnie po powrocie z wojska, gdy w wojsku zdobył prawo jazdy w kategorii C uprawniające do prowadzenia samochodów ciężarowych, od dnia 28.04.1976r. pracował jako kierowca samochodów ciężarowych marki S. 29 i S. (...) o ciężarze powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony jeździł w ramach Poczty Polskiej. Zabierał paczki, które ładowane były na Dworcu Głównym w K. i zawoził na bocznicę kolejową w K. P.. Tam były podstawione wagony, gdzie rozładowywano paczki. Ubezpieczony pracował w tym czasie w systemie czterozmianowym. Czasami wykonywał konwoje pomiędzy różnymi jednostkami poczty, rozwożąc przesyłki pocztowe np. do O., M., W.. Przy okazji wykonywania pracy kierowcy ubezpieczony zajmował się także rozładowywaniem paczek, co zajmowało przeciętnie do 1,5 godziny na zmianie. Ubezpieczony zawsze jeździł z konwojentem, który brał pokwitowania i pomagał także przy rozładunku przesyłek. Potem ubezpieczony jeździł dla Ruch – N. Huta zajmując się rozwożeniem m.in. papierosów do poszczególnych kiosków (...).

Pracę omówioną powyżej ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy aż do ustania zatrudnienia w tym Przedsiębiorstwie.

Razem z ubezpieczonym pracowali M. L. i M. N..

W okresie od dnia 08.09.1978r. do dnia 31.08.1988r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G..

W okresie spornym od dnia 04.01.1979r. do dnia 20.09.1979r. ubezpieczony jeździł jako kierowca pogotowia technicznego, to jest prowadził autobus techniczny przerobiony z autobusu liniowego marki J., który kwalifikowany był jako samochód ciężarowy. Pracę tę wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W maju 1979r. ubezpieczony uzyskał prawo jazdy kategorii D uprawniające do prowadzenia autobusów i od dnia 21.09.1979r. rozpoczął pracę jako kierowca autobusów w Przedsiębiorstwie.

W okresie od dnia 08.11.1988r. do dnia 20.01.1988r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) Przedsiębiorstwo Państwowe kolejno na stanowiskach: od dnia 08.11.1988r. do dnia 30.04.1990r. kierowcy – mechanika – ślusarza na powierzchni i od dnia 01.05.1990r. do dnia 20.01.1991r. – ślusarza – kierowcy na powierzchni (świadectwo pracy z dnia 25.01.1991r.).

Ubezpieczony pracował w tym czasie jako kierowca autobusu zajmując się przewozem pracowników kopalni, ratowników na szkolenia. W czasie przerw pomiędzy takimi przewozami, transportował autobusem termosy z posiłkami pomiędzy stołówką zakładową a stołówką w Ś.. Obsługiwał też wycieczki organizowane przez zakład pracy. Ubezpieczony pracował w systemie 3 – zmianowym, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a często nawet dłużej niż 8 godzin dziennie. Jako kierowca wykonywał tylko drobne naprawy przy autobusie polegające na wymianie koła, żarówki. Większymi usterekami zajmowali się mechanicy.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie K. M. i P. B..

Na rozprawie w dniu 07.07.2016r. ubezpieczony okazał do wglądu prawo jazdy nr (...), z którego wynika, iż prawo jazdy kategorii B posiada od dnia 01.02.1973r., kategorii C od dnia 09.03.1976r., kategorii D, B+E i C+E od dnia 14.05.1979r., kategorii D+E od dnia 01.07.1999r.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. i (...) G., kartoteki osobowej wraz z zaświadczeniem Rp – 7 dotyczących zatrudnienia w KWK (...), zeznań świadków M. L., M. N., K. M., P. B., a także zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozpraw z dnia: 07.07.2016r. czas 00:28:23 – 01:12:21, z dnia 11.08.2016r. czas 00:06:43 – 00:33:07).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, logiczne, szczegółowe, zasadniczo zgodne ze sobą oraz korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez niego pracy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego Z. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) oraz w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu - pracownikowi urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia,

- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 w.w. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywiście powierzonej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26.06.2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada wymagany 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych, a konkretnie, czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy wymienionych wcześniej spornych okresów jego pracy w Przedsiębiorstwie (...) w K., w (...) G. i w KWK (...).

Zdaniem Sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego pozwalają na przyjęcie, iż ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wykazie A dziale VIII poz.2, to jest „ prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15(...) ” w następujących okresach:

- od dnia 28.04.1976r. do dnia 31.08.1978r. podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K., kiedy to pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony; zdaniem Sądu przyjęciu, iż ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie przeszkadza fakt, iż dodatkowo zajmował się załadunkiem towarów w sytuacji, gdy były to prace ściśle i nierozzerwalnie związane z wykonywaną wówczas pracą kierowcy,
- od dnia 04.01.1979r. do dnia 20.09.1979r. podczas zatrudnienia w (...) G., kiedy ubezpieczony pracował jako kierowca pogotowia technicznego i prowadził pojazd specjalistyczny (specjalny) o ciężarze powyżej 3,5 tony,
- od dnia 08.11.1988r. do dnia 20.01.1991r. podczas zatrudnienia w KWK (...), kiedy ubezpieczony pracował jako kierowca autobusu.

Ubezpieczony posiadał uprawnienia do prowadzenia takich pojazdów, bo prawo jazdy kategorii C uprawniające do kierowania samochodami ciężarowymi uzyskał w dniu 09.03.1976r., a prawo jazdy kategorii D uprawniające do prowadzenia autobusów w dniu 14.05.1979r.

Powyższe ustalenia w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego potwierdza zgromadzona w sprawie dokumentacja, a także zeznania słuchanych w sprawie świadków M. L., M. N., K. M., P. B. i zeznania ubezpieczonego.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okresy sporne świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Po zaliczeniu powyższych okresów spornych do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany co najmniej 15 – letni okres takiej pracy (okres takiej pracy posiada nawet przy braku uwzględnienia do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K.).

W takiej sytuacji ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne przesłanki do przyznania mu prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01.08.2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSR del. Renata Stańczak